

Klenovské

noviny

M e s a č n í k o b c e K l e n o v e c

IV. ročník

Číslo 7/2007

klenovskenoviny@klenovec.sk

Cena 6 Sk

Pohnú sa ľady v cestovnom ruchu?

Dňa 24. júla sa stretli zástupcovia obce Klenovec Pavel Struhár, starosta, Blažena Hrušková, zástupkyňa starostu, Pavel Ďurik, pracovník obecného úradu, Michal Kňazek, predseda finančnej komisie, členovia lyžiarskeho klubu vedení jeho predsedom Ondrejom Mináčom s pracovníkmi Slovenského vodohospodárskeho podniku z Banskej Bystrice. Za Banskobystrický samosprávny kraj sa rokovania zúčastnili aj Vladimír Laššák, vedúci odboru regionálneho rozvoja a Ladislav Monček, vedúci odboru cestovného ruchu, kultúry a kultúrneho dedičstva. Prítomný bol aj spracovateľ územno – plánovacej dokumentácie pre obec Klenovec Anton Supuka.

Cieľom tohto stretnutia bolo pripraviť materiál pre rozvoj cestovného ruchu a vidieckeho turizmu v obci Klenovec a najmä v oblasti nad vodnou nádržou.

Pri tejto príležitosti sme položili starostovi obce Pav-

lovi Struhárovi dve otázky.

KN: Prečo ste iniciovali takéto stretnutie?

P.S.: Pociťujem, že v Klenovci chýba ucelená koncepcia rozvoja cestovného ruchu a vidieckeho turizmu a jej zosúladenosť so službami, pretože doterajšie rozhodnutie Krajského úradu v Banskej Bystrici nedovoľovalo vypracovať koncepciu a

ani zabezpečovať rozvoj nad vodnou nádržou vzhľadom na doteraz platnú stavebnú uzáveru. Preto sa systematicky pracuje na príprave a vypracovaní nového rozhodnutia, ktoré by spomínanú činnosť dovoľovalo.

KN: Aké budú vaše ďalšie kroky po vypracovaní spomínanej koncepcie?

P.S.: Naš zámer je túto

Blažena Hrušková, Vladimír Laššák a Ladislav Monček počas rokovania o rozvoji cestovného ruchu

Z obsahu:

- návšteva z Francúzska
- Hrebendova kapsa
- pol'ovnícke príhody
- pravidelné rubriky
- aktuality
- **Memoriál Pavla Slatinského**

koncepciu prezentovať pred predsedom vlády Róbertom Ficom i pred kompetentnými členmi vlády, nakoľko sa chystá výjazdové zasadnutie vlády v našom regióne a predseda vlády navštívi aj našu obec a tak očakávame pomoc kompetentných členov vlády, pokiaľ budeme hľadať podporu pri naplňaní našich zámerov a tiež pri hľadaní prostriedkov z jednotlivých fondov. Preto je nutné, aby táto koncepcia bola vypracovaná do polovice septembra a premietnutá do zmien územného plánu obce.

(bh)

Návrat k sviatku folklóru

Kroky milovníkov a obdivovateľov folklóru z blízka i ďaleka už 29 rokov na konci mesiaca jún smerujú do našej obce Klenovec, aby prežili začiatok leta s ľudovým umením a v posledných rokoch aj pri ochutnávke tradičných kulinárskych špeciálov. Každoročne sa organizátori Klenovskej rontouky snažia o to, aby programová ponuka pre Klenovčanov, ale aj návštevníkov Klenovca v týchto sviatočných dňoch

bola pritažlivá a zaujala aj toho najnáročnejšieho diváka. Len na malý okamih možno pred tým, ako zaznela známa zvučka Gemersko – malohontských folklórnych slávností, všetkých zainteresovaných na príprave tohto podujatia zamrazilo pri spomienke na minulo-ročnú spúšť, ktorú priniesla prietrž mračen, ale príroda bola tento rok žičlivejšia a na 22. - 24. jún nadelila folkloristom aj ich priazniv-

com teplé a slnečné počasie.

Tohtoročné slávnosti, ktoré sa konali pod záštitou podpredsedu Vlády SR Dušana Čaploviča, veľvyslanca Francúzska v Slovenskej republike Henryho Cunyho a predsedu Banskobystrického samosprávneho kraja Milana Murgaša, boli zaujímavé svojou programovou štruktúrou. Už v piatok večer si na javisku Kultúrneho domu v Klenovci diváci mohli pozrieť veľmi emo-

tívny program Za chlebom, ktorý bol venovaný vystahovalecťu a na klenovskom námestí zase víťazov Šaffovce ostrohy 2007 Alžbetku Mlynárovú a Filipa Balciaara, ako aj prezentáciu medzinárodnej hudobnej dielne pod názvom Muzičky 2007. Na záver prvého večera prišli na scénu hudobno – zábavná ľudová skupina Šcamba a gajdošské tance z Veľkého Zálužia.

(pokračovanie na strane 2)

Udialo sa ...

***22. júna** sa v zasadačke Obecného úradu v Klenovci uskutočnilo slávnostné zasadnutie zastupiteľstiev družobných obcí Klenovec a Mihálygerge z Maďarska, na ktorom starosta obce Klenovec Pavel Struhár a starostka obce Mihálygerge Szikorányi Sebestyén Katalin podpísali aktualizovanú zmluvu o spolupráci.

***22., 23. a 24. júna** sa v Klenovci konal 29. ročník Gemersko-malohontských folklórnych slávností – Klenovská rontouka 2007.

***29. júna** na javisku Osvetového strediska v Klenovci zorganizovalo Občianske združenie Upre Roma Rómsky festival.

***10. júla** sa na Obecnom úrade v Klenovci starosta obce JUDr. Pavel Struhár a zástupkyňa starostu Mgr. Blažena Hrušková za účasti členov obecnej polície uskutočnili pohovor s rodičmi problémových detí z rómskej osady.

***14. júla** sa starosta obce Pavel Struhár stretol v Tisovci s predsedom Vlády SR Róbertom Ficom, ktoré inicioval primátor mesta Tisovec pri príležitosti odovzdania automobilu pre postihnutého chlapca z Tisovca.

***24. júla** sa v Klenovci konalo rokovanie, za účelom prípravy rozvojového materiálu, ktorého cieľom je hlavne rozvoj cestovného ruchu a vidieckeho turizmu v Klenovci a najmä v oblasti nad vodnou nádržou.

***29. júla** sa konal 14. ročník futbalového turnaja Memorál Pavla Slatinského.

(bh)

Dňa 27. júla 2007 oslávil významné životné jubileum starosta obce

JUDr. Pavel Struhár

Srdčne blahoželáme

Redakcia

Návrat k sviatku folklóru

(dokončenie zo strany 1)

Sobota patrila tradičným podujatiam ako sú súťaž ľudových hudieb Drótova nôta, Školička tanca a Škola spevu a tiež prehliadke heligonkárov, ktorí spestrili ponuku Klenovského dvora. V programe Hostia z ďaleka i z blízka folklórne umenie svojej vlasti predstavili Detský folklórny súbor Ostravička z Frýdku – Místku z Čiech, folklórny súbor Kőrös z Maďarska a ľudová hudba Pokolenia z Poľska. Sprestrením večerného programu bolo vystúpenie folklórneho súboru Upre Roma z Klenovca, ľudovej hudby Michala Šimku, mužskej speváckej skupiny Húžva a ženskej speváckej skupiny Rimavan.

Hostom sobotňajšieho programu bol folklórny súbor Marína zo Zvolena. Tí, ktorí vydržali do neskorých nočných hodín uvideli v amfiteátri hudobno-tanečný program SLUK-u z Bratislavy a vypočuli si Jánske spevy. Polnočnú oblohu na záver soboty rozžiariť už tradične ohňostrojom, ktorý nasledoval po Klenovskej hymne.

V nedeľu v detskom programe Rozkvitnutá lúka svoje umenie predviedli nádeje ľudového umenia: Čížiček z Tisovca, Lykovček z Revúcej, Lieskovček a Podkovička z Rimavskej Soboty, Mladost a Zornička z Klenovca a Zrkadielko z Hnúšte. Program Na svadbu nás nepo-

zvali bol prezentáciou známych folklórnych kolektívov nášho regiónu. V tomto programe vystúpili súbory Sinec z Hnúšte, Haviar z Rožňavy, Rimavan a Háj z Rimavskej Soboty, Radzim z Vyšnej Slanej, Tisovec z Tisovca a Vepor z Klenovca. Záver Gemersko-malohontských folklórnych slávností – Klenovskej rontouky 2007 patrila folklórnemu súboru Poľana zo Zvolena.

Zaujímavým sprievodným podujatím tohtoročných osláv bola vernisáž kyjatických hračiek z dielne Rudolfa Stehlika, ktorá mala názov Srdcom a rukami.

Na slávnostnom otvorení Klenovskej rontouky 2007, ktorej predchádzala spomienka na Karola Pajera, ktorý zahynul pri oslobodzovaní Francúzska, sa zúčastnil aj veľvyslanec Francúzska v Slovenskej republike Henry Cuny a riaditeľ Národného osvetového centra v Bratislave Ján Tazberík. Úvodnú báseň predniesla a všetkých prítomných privítala Blažena Hrušková, zástupkyňa starostu obce a k účastníkom folklórnych slávností sa následne prihovarili Pavel Struhár, starosta obce a veľvyslanec Francúzska v Slovenskej republike Henry Cuny.

(bh)

Francúzsky veľvyslanec Henry Cuny s manželkou na výstave kyjatických hračiek

Páčil sa mi dvor starých materií...

Vyrastala som v Bratislave, kde aj doteraz bývam s manželom, ale moji rodičia a aj môj manžel pochádzajú z Klenovca. Tento rok sme náhodou prišli do Klenovca, keď sa konala Klenovská rontouka a tak sme sa išli pozrieť na tieto slávnosti. Mne sa najviac páčil Dvor starých materií, pretože mi pripomenul moje detstvo, keď som do Klenovca chodila na prázdniny. Moja stará mama mala presne také doma tkané utierky, uteráky, obrusy, ktoré sme mohli vo dvore obdivovať. Doteraz mám niektoré z nich zachované

aj si ich veľmi vážime a veľmi opatrne používame. Také obrúsky dnes nikto neutká a ani nepovyšiva. Páčili sa mi výšivky, ktoré vyzierajú ako obrázky doplnené vtipným veršikom. Od starej mamy si pamätám, že ten steh sa volal „pred ihlou“. Vešali sa v každej kuchyni. Rozpamätala som sa na veršik u starej mamy: „Bárs jak milý host, tri dni úplne dost.“ Moja svokra mala: „Oj láska, láska, ty nejsi stála, jak tá vodenka medzi brehami.“

Veľmi sa mi páči, že sa zachovávajú v Klenovci tra-

dície a záujem prejavujú mladší i najmladší z detského súboru Zornička. Najviac ma zaujal tanec Rontouka, ktorý je rezký a dupe sa pri ňom. Keď sme boli deti, asi preto nám hovorili: „Neron-tuj už toľko.“

Moje poďakovanie patrí paniam dôchodkyňiam v Dvore starých materií, ktoré boli veľmi milé, všetko nám pekne povysvetľovali, ba nás ešte aj ponúkli chutnými koláčikmi a zákuskami. Preto dovidenia na budúci rok.

Naďa Jakabčicová - Kelcová

Súčasnú globálnu otepľovanie a s ním spojené klimatické zmeny na našej planéte prinášajú čoraz častejšie veľké výkyvy počasia. Dôsledkom toho bola aj tohtoročná mimoriadne teplá zima, ale hlavne v letných mesiacoch časté striedanie období sucha so silnými búrkami a následnými prívalmi vody a povodňami. Nevyskytujú sa len v prímorských oblastiach, ale čoraz častejšie zasahujú aj do vnútrozemia, nevynímajúc ani naše územie. Často spôsobujú veľké materiálne škody, prípadne aj straty na ľudských životoch. Na prípadné povodne je potrebné náležite sa pripraviť. Práve preto podľa uznesení vlády má mať každá obec vypracovaný plán protipovodňových opatrení, aby sa minimalizovali škody pri prípadných povodňach. Nevieť, či je tomu tak aj v našej obci, nie som však o tom presvedčený. Existujúci plán by mal obsahovať aspoň pravidelné udržiavanie kanalizačnej siete odvádzajúcej dažďovú vodu. Ako príklad uvediem Ulicu 9. mája, na ktorej bývam, od Majera smerom do Hnúšte. Po dlhoročnom úsilí sa nám podarilo dosiahnuť vybudovanie akého – takého kanála pri chodníku odvádzajúcom dažďovú vodu. Sú v ňom dve malé šachty, ktoré odvádzajú vodu do kanalizácie. Pri bežných búrkach postačia vodu odvieť. Je však samozrejme, že častými búrkami sa pomedzi mriežky dostane bahno, piesok, ktoré šachtu zanesú, upchá sa odtoková rúra a voda nejde do kana-

Sme pripravení na povodne?

lizácie.

Je tomu rok, čo sa cez našu obec prehnala prietrž mračen, ktorá spôsobila veľké záplavy a materiálne škody. Mali by sme sa zo situácie, ktorá vznikla, poučiť. Ale asi nie je tomu tak. Vlni som musel niekoľkokrát upozorňovať vedúcich predstaviteľov na vyčistenie uvedenej šachty. Prešiel celý rok, letné búrky začali už v máji, šachta bola znova zanesená. Znova som musel iniciovať jej vyčistenie. Pri jej čistení som sa však od pracovníkov dozvedel, že to je nie ich práca a podobne. Je paradox, že v obci, ktorá má dlhodobo desiatky nezamestnaných pracujúcich pri aktívnych prácach, nemá kto

aspoň jedenkrát za rok pred búrkovou sezónou skontrolovať a vyčistiť existujúcu kanalizačnú sieť. A keď aj, tak sa čistí neustále ten istý úsek, napríklad od navesenia po ZŠ. Ostatné, možno rizikovejšie úseky si nikto nevšima. Nesvedčí to o dobrej organizačnej práci zodpovedných pracovníkov. Ani o vážnom prístupe k nebezpečenstvu možných prívalových vôd a povodní. Vyhovárať sa na budúce projekty ciest v našej obci je alibizmus, pretože búrky, prietrže mračen a podobne sú súčasťou reality a nebudú čakať na ukončenie projektov v našej obci.

V závere môjho príspevku ešte niekoľko viet na inú té-

Nánosy dreva a odpadkov zablokovali počas minuloročnej povodne aj dopravný priesťah obcou

mu. Extrémne tohtoročné júlové teploty znovu vyhánajú ľudí hľadať osvieženie pri vode. Je tomu tak aj v Klenovci, kde sa dá osvieženie nájsť na letnom kúpalisku. Pri návšteve kúpaliska je zrejme, že v porovnaní s vlaňajškom došlo k zlepšeniu hlavne v udržiavaní poriadku a celkovej kultúry správy sa kúpajúcich. Zdá sa, že bola správna voľba ustanoviť za správkyňu kúpaliska pani Evu Brndiarovú, ktorá svojou iniciatívou a rešpektom dosiahla zlepšenie celkového stavu kúpaliska. Pre ešte lepšie fungovanie by bolo v budúcnosti zlepšiť spoluprácu s vodárenskou spoločnosťou, aby sa predchádzalo rannému znečisteniu vody pri ich prácach a následnému dlhotrvajúcemu vysávaniu nečistoty z kúpaliska, prípadne pružnejšie reagovanie prevádzkovateľa kúpaliska, Obecného úradu v Klenovci, na požiadavky správkyne kúpaliska pri odstraňovaní technických nedostatkov, ako napríklad uvoľnený rebrík do kúpaliska, neupravené plotík, neupravené slnečníky a podobne. Po odstránení drobných technických nedostatkov klenovské kúpalisko svojou čistou, príjemne teplou, hygienicky nezávadnou vodou, pomerne nízkym vstupným a tiež celkovým útulným prostredím bude môcť úspešne konkurovať aj iným známejším kúpaliskám v blízkom aj širšom okolí.

Mgr. Slavomír Hruška

Obrázky z Gemera

Dňa 7.7.2007 sa Gemerčania predstavili na 42. ročníku Folklórnych slávností pod Poľanou v Detve v programe *Obrázky z Gemera*. Po 10 rokoch tak mohlo obecnstvo v Detve vidieť náš krásny región prostredníctvom scénického folklóru vďaka kolektívom FS HÁJ a Rimavan z Rimavskej Soboty, Tisovec z Tisovca, Vepor z Klenovca, Dolina z Gemerskej Polomy, Haviar z Rožňavy, Hôra z Rejdovej a Veršínok z Rakovnice.

Preplnené hľadisko za prítomnosti prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča vyvolalo u našich účinkujúcich

nezabudnuteľné zážitky, so želaním vrátiť sa na toto pódium skôr ako o 10 rokov. Režiséri programu boli Igor Kovačovič – podpredseda MS, choreograf FS Paritzán v Slovenskej Lupči a člen programovej rady FSP a Ing. Ladislav Bačinský – predseda východoslovenského združenia v Košiciach. Organizáciu programu zabezpečovali Gemersko-malohontské osvetové stredisko v Rimavskej Sobotě – Stanislava Zvarová a Gemerské osvetové stredisko v Rožňave – Božena Miháliková, Marika Ferenczová.

(sz)

Návšteva z Francúzska

Prvé dva júlové dni navštívil našu obec Klenovec starosta francúzskeho mesta Villeneuve-sur-Yonne Cyril Bouleaux, ktorý bol na pracovnom stretnutí o slovensko – francúzskej spolupráci v Trenčianskych Tepliciach. Počas tejto krátkej návštevy mu starosta obce Klenovec Pavel Struhár pripravil zaujímavý program, ktorého cieľom bolo spoznať nielen krásy Klenovca a klenovskej prírody, ale aj krásy Slovenska a tak spoločne navštívili okrem našej Skorušiny aj Dobšinskú ľadovú jaskyňu a Pieňinský národný park, čo hosť z Francúzska veľmi

oceníl, pretože je, ako na seba prezradil, zanietým turistom a amatérskym speleológom.

Okrem toho starosta obce Klenovec a starosta mesta Villeneuve-sur-Yonne rokovali o jednotlivých bodoch budúcej zmluvy o spolupráci, ktorá by sa mala medzi našou obcou a týmto francúzskym mestom podpísať počas návštevy poslancov z Klenovca vo Francúzsku.

Pred odletom do Francúzska Cyril Bouleaux navštívil aj hlavné mesto Slovenska, Bratislavu, kde si prezrel najmä jej historickú časť.

(bh)

Chovateľom králikov

Úžitkové kríženie králikov

Chov králikov sa nestáva len záľubou malej skupiny nadšencov a priateľov týchto ušľachtilých zvierat s rôznorodou farbou a kvalitou srsti, veľkosťou tela, ktoré dopĺňajú zvláštnosti, akými sú napríklad ovisnuté ušnice alebo modré oči viedeňského bieleho. Chovu sa začínajú venovať stále ďalší chovatelia, ktorí oceňujú to, že chov králikov im zabezpečuje seba z a s o b e n i e kvalitným diétnym mäsom.

Každý chovateľ chce dosiahnuť to, aby odchoval králiky s minimálnymi nákladmi. Z toho dôvodu sa snaží odchovať čo najviac králikov od jednej samice. Snaží sa o to, aby výborná mliekovosť samíc, rýchly rast mláďat, ako i odolnosť proti chorobám boli v chove

samozrejmosťou. Ako to to dosiahnuť? Odpoveď nie je jednoduchá. To, čo sa v jednom chove osvedčuje, v iných podmienkach nemá úspech. Ale i napriek tomu spomeňme to, čo je základom každého chovu, či už športového alebo zameraného na produkciu mäsa. V každom prípade sa musí vychádzať z čistokrvného, zdravého plemenného materiálu, s dobrou úžitkovosťou chovaného vo vyhovujúcich podmienkach. Aby sa však v produkčnom chove zlepšili ukazovatele úžitkovosti, chovatelia krížia medzi sebou jednotlivé plemená. Je takáto cesta správna? Áno je, pokiaľ ide o krížence mäsových plemien, pri ktorých efekt hybridizácie dáva predpoklady zlepšenia úžitkových vlastností oproti rodičom.

(pokračovanie na strane 5)

Z kuchyne našich starých mám

Už počas teplého leta, keď nám príroda ponúka svoje bohatstvo v podobe rôznych lesných alebo záhradných plodov, naši predkovia mysleli na zimné dni, ktoré nebudú také štedré a zvykli si pripravovať rôzne šťavy z vlastnoručne nazbieraných malín, černíc, alebo v záhradách dopestovaných ríbezlí. A keďže je práve to obdobie, ktoré je vhodné na prípravu takýchto zdravých nápojov, Zuzana Medvedová a Anna Milkviková nám poskytnú dva rôzne recepty na ich prípravu.

Prvý z nich patrí k tým starším a možno už aj zabudnutým, podľa ktorého postupovali naše staré mamy. Druhý je zase pripravovaný za pomoci kyseliny citrónovej.

Ovocná šťava

Do asi polovice pälitrového

pohára roztláčime ovocie (maliny, černice, ríbezle) a necháme sedem dní na slnku (najlepšie na okne) kysnúť. Po vykysnutí vytlačíme cez handru šťavu, do ktorej pridáme cukor (koľko litrov šťavy, toľko cukru) a desať minút povaríme. Vychladnuté dáme do fľaš. Môžeme pridať kyselinu sorbovú proti plesni.

Šťava z čiernych ríbezlí

1 liter celého ovocia a 2,5 litra vody varíme asi hodinu. Po vychladnutí

pretlačíme cez handru a pridáme 2,5 kg cukru a dáme variť, keď začne vriť nasypeme 3 dkg kyseliny citrónovej a asi desať minút povaríme. Studené plníme do fľaš. Proti plesni pridáme kyselinu sorbovú.

(bh)

OKIENKO ZÁHRADKÁRA

August

Je mesiacom dozrievajúcej vyprahlosti, teploty, akéhosi „odpočinku prírody a prípravy na nasledujúce kratšie dni. V ovzduší podvedome cítiť akoby si príroda chcela trochu vydýchnuť. Príroda zatícha, vtáci prestávajú spievať ako predzvesť toho čo bude nasledovať po mesiacoch horúčav, ktoré nám tohoročné leto doprialo nadosť. Už môžeme v tomto mesiaci očakávať nepríjemné pofúknuťie vetra po strniskách. Je to aj obdobie letného spánku plazov. Staršie veľké jašterice „prespávajú“ pod skalami. Vo väčšej miere sa objavujú so svojimi výtvarmi pavúky ako predzvesť „babieho leta“. Hudba v prírode napriek tomu neutícha. Svoje koncerty predvádzajú hlavne na pokosených stráňach koníky lúčne. Ich cvrlikanie sa ozýva až do pozdných teplých nocí. Koncom mesiaca už môžeme očakávať aj hmlisté, rosou poznačené rána. V ríši operencov je toto obdobie prípravou mladých vtákov na samostatnosť v

ich živote. Je to ale aj doba, kedy sa môžeme naučiť poznávať jednotlivé druhy vtákov v ich „prvom šate“. Počas celého leta nám „pomáhali“ v záhradkách a na poliach ničením škodcov. Poznať týchto nenápadných pomocníkov a pripravovať im podmienky na budúce obdobia by malo byť našou vďakou za ich „pomoc“.

V našej oblasti žije pomerne veľa druhov vtáctva, čo je podmienené aj rôznorodosťou prírodnej flóry. Snáď najznámejším druhom, ktorému sa dostal aj prívlastok lekár stromov, je ďateľ. U nás žije niekoľko druhov tohto operenca. Objavuje sa žlna vo svojom typickom zelenkavom šate. Ale najčastejším návštevníkom je ďateľ. Loží po kmeňoch stromov, ktoré prehliada zo všetkých strán akoby v známej zvislej polohe. Niekedy nás pride navštíviť aj tesár čierny s jemu typickou červenou čiapočkou.

Veľmi známe sú aj sýkoriky. V našich záhradkách môžeme pozorovať päť druhov sýkoriek, ktoré nieke-

dy zostávajú po zimných mesiacoch v záhradkách aj hniezdiť. Počas zimných mesiacov prilietajú k ľudským obydliam hlavne z nedostatku prirodzenej potravy. Keď ich v tomto období prikrmujeme a dokážeme im pripraviť aj budúce na hniezdenie, zostávajú v našich záhradkách, ako prirodzený konzument hlavne húseníc, hniezdiť. Môžeme ich pozorovať ako starostlivo kontrolujú stromy a zbierajú rôzny hmyz. Okrem týchto druhov sýkoriek k nám prilieťa aj mlynárka. Má typické čierne-biele zafarbenie. Je veľkým konzumentom rastlinných vošiek. Literatúra uvádza, že sýkorika skonzumuje denne toľko škodlivého hmyzu koľko sama váži. Za takúto službu je z našej strany naozaj ich ochrana a pomoc v zime našou vďakou.

Častým návštevníkom našich záhrad je aj na chrbtovej strane sivomodro a na brušnej strane svetlohnedo zafarbený brhlik. Veľmi obratne a rýchlo sa pohybuje po kmeňoch stromov, často dolu hlavou, čo je u iných vtákov zriedkavé, ale pre tento druh vtáka charakteristické. Jeho hlavnou zlož-

kou potravy je hmyz. Hniezdi podobne ako sýkoriky v dutinách stromov. Je zaujímavé, ako počas hniezdenia otvor na hniezde zúži a samičku, ktorá sedí na vajíčkach, kŕmi po dobu asi dvoch týždňov samček.

Občas zazrieme maličkého hnedohrdzavého vtáčika, ktorý sa číperne pohybuje v hustom krovinatom poraste. Je to viac v zimných mesiacoch spozorovaný oriešok. Jeho hlavnou potravou sú článkonožce, hmyz a jeho larvy. Aj keď je pomerne plachý, prezrádza ho jeho typický hlasitý, cikavý hlas.

Pomerne stále zastúpenie v záhradkách, ale aj v parkoch počas celého roka majú drozdy a to drozd čierny, čvikoťavý a trskotavý. Zo strany záhradkárov sa názory na užitočnosť alebo škodlivosť drozdov rôznia. V každom prípade je potrebné hodnotiť užitočnosť alebo škodlivosť aj tejto skupiny vtákov zo širšieho spektra pohľadu. Počas konca leta a v zime sa živí drozdy rastlinnou potravou. Sú to rôzne bobule a plody, najmä jarabina, borievky, menšie druhy hrozna.

(pokračovanie na strane 5)

Trofej z Malej Borovej

Povolenie na odstrel jeleňa som dostal po skončení ruje. Prednosť mali, pravdaže, poľovnícki hostia. Keď frmol okolo nich skončil, mohol som sa i ja začať venovať svojmu jeleňovi. Pekné počasie už od rána veštilo loveckú pohodu, dúfal som, že budem mať šťastie. Dopoludnia som mal doma plno roboty, ale popoludní, to som si pevne zaumienil, že ma doma nik neudrží ani na refazi. Myšlienkami som zabiehal do starších bukových porastov na odľahlých miestach, kde bolo spadnuté nadostač bukvice, ktorá je pre jelene, vyčerpané po ruji, ideálnym miestom pre získavanie novej energie. Oná lokalita sa nazýva Malá Borová. Pravda na bukvicu tam chodili aj medvede, s istotou sa vedelo, že ju navštevuje medvedica s dvomi medvediatami.

Akurát som si pobalil najnutnejšie veci, keď som začul mocné trrkanie traktora, ktorý sa o malú chvíľku vrátil do dvora. Na ňom sedel sused Jano z najbližšieho laz, ale hneď zoskočil a vraj, Boha jeho, ber flintu a poď ho zastreliť. Kričal na celé hrdlo a máchal rukami ani čo by štípali osy. Najskôr som si myslel, že ho nahnevávala medvedica, asi mu roztrhala nejaké ovce, no keď sa konečne upokojil, vysvit-

lo, že ide o zabehnutého ale súčasne zúrivého býka, ktorý ušiel zo stajne. Podrobnejšie to bolo ešte tak, že býka kúpil mäsiar, ktorý ho chcel spracovať rovno tam na dvore, na laze pod Malou Borovou. No hoci bol mäsiar dobrý chlap, asi precenil svoje schopnosti. Býka neuviazal, ale ho dal držať na retiazkach dvom chlapom. Po údere býka kladivom medzi rohy sa stalo celkom iné, ako majster predpokladal. Namiesto pádu opachy na zem, začalo zviera o život bojovať. Býk mykol bujnou hlavou a chlapi držiaci retiazky, popadali na zem ako hnilé hrušky. Býk sa vyrútil von do záhrady. Darma ho obháňali a snažili sa ho zahnať späť do maštale. Napokon sa rozhodli zavolať mňa.

Nasadol som na traktor, ale figliar Jano mi zatajil, že sa na býka už strieľalo. Keď sme sa doviezli na laz, videl som, že skupina zvedavcov sa tisne na verande dreveného domku a viacej chlapov sa pridržalo jabloni v záhrade, ak by sa bolo treba ratovať vylezením na ne. Keď som získal prehľad o tom kto je kde, o celej situácii, prevzal som velenie a nezvyčajná poľovačka mohla začať. Ešte som autoritatívne prikázal, aby sa nikto nehýbal zo dvora. Vedel som, že býka možno zneškodniť

iba strelou na hlavu, lebo išlo o to, aby sa mäso neznehodnotilo. No býk, hoci stál, stále hlavou mykal sem tam. Potom sa pohol zo smrečiny za záhradou a na dákych štyridsať metrov mi konečne zastal pekne na blat. Hneď sa ozvali výkriky, vraj, teraz strieľaj, načo čakáš. Vyprovokovalo ma to k streľbe. Po výstrele sa býk prudko zvrtol a ufujazdil nám z dohľadu.

Musel som sa opatrne vybrať za ním. Priestranstvo za chalupou bolo porastené krikmi a smrečkami. To mi dávalo šancu kryť sa a priblížiť sa na dostrel. Keď som býka zazrel, bol v pohybe, chytrý som namieril a vystrelil. Opäť som netrafil. To už bolo aj na býka veľa, vyrazil cvalom do Malej Borovej. Hanbil som sa ako žiak, prichytený pri dákom huncúctve. Lepšie som to už nemohol zbabrať. To sme boli stále v bojovom postupe už aj dvesto metrov od chalupy. Viacerí mudrovali, vraj, len ho dajako nadbehnúť, lebo nám ujde do hôr. Ale otrásený mozog zvierata zavelil živej mase to, čo som ani ja nepredpokladal. Býk sa otočil a kráčal pomaly rovno ku mne. V mojej kozlici 7 x 57 zostal iba jediný guľový náboj a vedel som, že vo vrecku mám ešte jedinú esbalku. Tú som si už do hlavne nestihol vložiť. Vedel som, že je zle. Ocitol som sa zoči voči býkovi na vzdialenosť desiatich metrov. Ute-

kať som nechcel. Asi aj od hanby, ale asi aj od strachu, že býk vyrazí za mnou a ľahko ma dostihne. Bol na neho pohľad ako v horore, pretože mal skrvavené čelo a oči ako prišera. Zatajil som dych, bedlivo som namieril a – poručeno pánu Bohu – vystrelil som. Už v mieridlách som videl, ako býk spadol. Zvesil som ruky s puškou a vydýchol som si ako znovuzrodený. No z obavy, že býk ožije som kričal, aby mi dali nôž. To už boli ku mne rozbehnutí a vykrikovali, či už padol. Konečne mi ktosi podal do ruky ostrý nôž. Rýchlo som prikrročil k býkovi a síkovne som ho podrezal. Až potom som si všimol, že z obidvoch rohov mu trčia dve esbalky, ako štupeľ z fľašky. Býk spadol až po výstrele guľky 7 x 57 rovno do čela.

Býka museli odrať a aj rozpoliť tam na mieste. Mäso povynášali k traktoru na vlečku a na nej ho dopravili do mäsiarne. O niekoľko dní som si všimol, že na vývrhu z býka si už stihla pochutnať aj medvedica. Ktovie, možno sa aj z hrebeňa Malej Borovej pozerala na divadlo, v ktorom som si zahral hrdinskú úlohu. Z jelenej trofeje toho roku už nebolo nič, ale namiesto nej som si nechal býčí roh, z ktorého trčí jednotná strela S-ball.

Anton Poláčik
člen výboru PZ Klenovec

Okienko záhradkára

(dokončenie zo strany 4)

V lete a počas hniezdzenia sú to rôzne červy, mäkkýše a hmyz. Samozrejme žiadneho pestovateľa nepošteň, keď mu niekto „s pred nosa“ pozberá dopestovanú úrodu. Aby sa tak nestalo, máme možnosť ochrany a to napnutím siete na tie plodiny o ktoré javia záujem aj drozdy. Tým pádom zostane pre drozda ako potrava hmyz, alebo ich prirodzená potrava jarabina, tis, imelo a podobne a už ho vidieť ako užitočného vtáka, akým aj pre prírodu je.

Nezabúdame ani na nám všetkým známe vrabce. Ich stav je v posledných rokoch zdecimovaný. Nebudeme rozoberať dôvody. Vrabec tiež kŕmi mláďatá rôznym hmyzom, najmä dvojkrídlivcami, bzdochami, rovnokrídlivcami, blanokrídlivcami, rôznymi chrobákmi a voškami. Jeho užitoč-

nosť tkvie v tom, že zničí pomerne širokú škálu rôzneho hmyzu. Snáď mu prepáčime, že si spestrí stravu aj nejakým obilím alebo že nám niečo „uchmatne“ pri chovaní hydiny.

Veľmi užitočný je aj čierno-popolavosivý žltouchost domový. Typický obyvatel rohov pod strechami. Je typický akoby „poskakujúcim“ postojom. Je to veľmi dobrý letec a hmyz chytá aj vo vzduchu.

Týchto niekoľko našich pomocníkov pri ochrane rastlín pred škodcami sa najviac objavuje v našich záhradách a poliach. Ojedinele sa objavujú aj iné druhy, ktoré si zaslúžia našu ochranu alebo pomoc. Môžeme ešte spomenúť užitočnosť lastovičiek a beloritok, ktoré nie sú typický obyvatelia záhrad, ale aj iné druhy vtákov, ktoré sú v refazi postavenia v prírode potrebné a nám sa javia ako neúžitočné.

Jaroslav Jáchim st.

Králiky

(dokončenie zo strany 4)

Je však všeobecne známe, že uvedený efekt hybridizácie sa najviac prejavuje v prvej generácii F₁.

Môže sa prejavovať prípadne i v ďalšej, ak sa potomok z tejto generácie kríži s ďalším plemenom.

Príklad:

1,0 Kal x 0,1 Nb

0,1 F₁ x 1,0 Burgundský F₂

Králiky druhej generácie F₂ by sa mali prejavovať zvýšenou odolnosťou proti chorobám, dobrým využívaním krmiva, dobrou mliekovosťou, rýchlym rastom a podobne.

V drobnochovateľských podmienkach sa však najčastejšie používajú len kríženia dvoch plemien, z ktorých sa doposiaľ u nás osvedčili nasledovné spojenia:

Novozélandský biely x Veľký svetlý strieborný

Novozélandský biely x Kalifornský

Novozélandský biely x Burgundský

Burgundský x Kalifornský

Veľký svetlý strieborný x Kalifornský.

Samozrejme, že chovatelia skúšajú aj iné spojenia a v mnohých prípadoch dosiahnu veľmi dobré výsledky. Len žiaľ, stretávame sa i s takými, ktorí nevedia ani po akých krížencoch odchovávať, majú malé hmotnostné prírastky, a potom tieto doháňajú prekrmáním jadrovými krmivami. Nevedomujú si, že základom úžitkového kríženia, ktoré má svoje klady, je čistokrvná plemenitba, pri ktorej sa začína celá plemenárska práca.

Rudolf Kaštan

Úspechy bratov Koniarovcov

Rodina obuvníka Michala Koniaru (1887-1974) a Márie, rodenej Zvarovej (1891-1973), z Koľají bola známa remeselnícka domácnosť, ktorá sice nevynikala bohatstvom, ale predovšetkým šiestimi nadanými deťmi. Najstarší syn Michal (1909-1988) kráčal v šľapajách svojho otca. Stal sa chýrnym obuvníckym majstrom – zvrškárom a nakoniec zakotvil v Slovenskom národnom divadle v Bratislave, kde pracoval v obuvníckej dielni. Tu „obúval“ herečky a hercov do historickej i súčasnej obuvi.

Syn Ján (1914-1966) bol másiarom. Pracoval väčšinou mimo rodnej obce, ale stále v blízkosti Klenovca, ktorý bol jeho srdcovou záležitosťou. Zomrel pomerne mladý – 52-ročný. Samuel (1923) sa vyučil za krajčírku u majstra Textorisa v Klenovci. Pracoval v krajčírskom salóne veľkého obchodníka a znalca krajčírskoho remesla Skubinčana v Bratislave. Práca v tomto salóne mu otvorila dvere ku kariére v odbore. Po vojne sa stal jedným z vedúcich manažérov výrobného družstva VzoroDev v Bratislave, kde sa trvalo usadil a dosiaľ žije.

Koniarovci mali ešte jeden poklad – dcéru Máriu, vydatú Darovnú (1912-1992), citlivú a obetavú ženu. Starala sa nielen o domácnosť a o svoju prácu ako krajčírka, ale aj o rodičov a mladších bratov. Dalším pokladom boli synovia Pavel (1920-1957) a Miloslav (1925-1997), ktorí sa „upísali“ vede a školstvu. Preslávili sa ako vynikajúci odborníci a profesori. Všetky deti boli umelecky nadané, mali rady hudbu, vedeli hrať na husle a zaujímali sa o výtvarné umenie a aj pekne kreslili a maľovali, ale najviac vynikali ako amatérski hudobníci a maliari Pavel a Miloslav.

Doc. RNDr. Pavel Koniar

Vyrastal v ťažkých predvojnových a vojnových rokoch v skromných podmienkach, čo malo vplyv na vytváranie jeho osobných charakterových vlastností. Bol skromný, v práci precízny, húževnatý a náročný voči sebe, nepoznajúci ani potrebný čas na vlastný oddych.

Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Rimavskej Sobotke a Tisovci, kde roku 1939 maturoval. Už ako študent prejavoval živý záujem o prírodu a zoológické problémy. Prvé jeho kroky k získaniu poznatkov zo zoológie viedli na Klenovský Vepor, kde zbieral rôzne živočíchy na povrchu zeme i vo vodách. Potom ich skúmal mikroskopicky.

Po maturite išiel študovať do Bratislavy. Rozhodol sa pre štúdium prírodných vied – zoológie. Po úspeš-

nom skončení štúdia roku 1944 sa prihlásil v auguste ako dobrovoľník do Slovenského národného povstania. Od februára do júna 1945 vyučoval na Gymnázium v Tisovci. Potom pracoval v

Rodina Koniarovcov

Zoológickom ústave Prírodovedeckej fakulty v Bratislave, kde prednášal systematickú zoológiu. Roku 1949 bol promován za doktora prírodných vied, roku 1955 sa stal docentom, neskoršie prodekanom a od roku 1956 dekanom Prírodovedeckej fakulty a vedúcim Katedry zoológie.

Obzvlášť významná a bohatá bola jeho výskumná a vedecká práca. Orientoval sa na štúdium virníc, žijúcich v rašeliniskách a machoch Slovenska. Pri týchto výskumoch zistil vyše 50 nových druhov žijúcich na Slovensku a vyše

20 nových druhov v Československu. Od roku 1952 sa venoval výskumu mikrofauny termálnych a minerálnych prameňov na Slovensku (Piešťany, Bojnice a Trenčianske Teplice).

Skúmal predovšetkým vodné mikroorganizmy veľkej a významnej skupiny – voľne žijúce hlísty. Túto problematiku dovtedy na Slovensku nikto neštudoval.

Virnicky a hlísty sledoval aj v machoch vysokotatranských vodopádov. Tu našiel 2 vedecky nové druhy. Prvý z nich venoval svojej matke Márii Koniarovej. Na počesť docenta Pavla Koniaru opísal Bartoš (1955) nový druh virnika – *Lepadella koniari*.

Ako 32-ročný sa oženil. Manželka bola vedeckou pracovníčkou v Slovenskej akadémii vied a neskôr docentkou na Prírodovedeckej fakulte. Jeho jediná dcéra Ingrid je lekárkou. Zomrel 24. júla 1957. I napriek jeho krátkemu životu zanechal po sebe dielo, ktorým sa natrvalo zapísal do dejín prírodných vied na Slovensku.

Doc. PhDr. Miloslav Koniar, CSc.

Po skončení základnej školy pokračoval v štúdiu na Gymnázium v Tisovci, ktoré ukončil roku 1947 maturitou. Po maturite sa rozhodol pre štúdium v Bratislave, kde na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského študoval odbor telesnej výchovy

a anglický jazyk. Po skončení vysokej školy desať rokov pôsobil ako stredoškolský profesor na gymnáziách v Bratislave.

Od roku 1962 bol asistentom na Fakulte telesnej výchovy a športu. Roku 1967 získal doktorát filozofie, roku 1969 sa stal kandidátom vied a roku 1972 bol habilitovaný za docenta pre odbor teórie a metodiky telesnej výchovy a biomechaniky. V rokoch 1972 – 1980 pôsobil na fakulte ako prodekan pre vedu a výskum. Zastupoval Slovensko na viacerých medzinárodných konferenciách. Napísal viac vedeckých a odborných prác a publikoval niekoľko učebných textov. Na záver svojej publikačnej činnosti vydal knihu *Biomechanika*, ktorá vyšla roku 1990.

Jeho veľkou záľubou bolo výtvarné umenie – maliarstvo a hudba. Namaľoval vyše 300 olejomalieb. Jedna časť týchto obrazov sú portréty osôb (J. A. Komenský, Jánošík a podobne). Druhá časť tvoria obrazy zo života ľudu v horských oblastiach. V nich znázorňoval prostredie, v ktorom žili a spôsob ich života.

Druhou jeho záľubou bola hudba. Bol všestranne nadaný. Vedel hrať na viacerých hudobných nástrojoch. Najviac si obľúbil hru na husliach, na ktorých ako samouk dokázal zahrať aj technicky náročné hudobné skladby. Jeho najobľúbenejšou skladbou bola *Humoreska* od Antonína Dvořáka. Bol spoločenský a v kolektíve obľúbený. Roku 1944 sa zúčastnil ako dobrovoľník a partizán Slovenského národného povstania.

Roku 1985 odišiel do dôchodku, na ktorý sa veľmi tešil v nádeji, že sa bude môcť venovať svojim záľubám. No, žiaľ, od samého začiatku ho začali prenasledovať choroby. Zomrel 5. novembra 1997 v Bratislave.

Obidvaja bratia – Pavel a Miloslav – dosiahli vynikajúce vedecké a pedagogické úspechy. Život Pavla bol krátky. Zomrel vo veku 37 rokov po ťažkej operácii štítnej žľazy. Toho roku si pripomíname 50. výročie jeho úmrtia. Miloslav sa dožil 72 rokov. Bol trikrát operovaný na oči. Potom ho postihli ďalšie choroby. Zomrel pred desiatimi rokmi. Zaslúžia si, aby sme si ich prácu a pamiatku pripomínali, a to aj pamätnými tabuľkami v obci.

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Memoriál Pavla Slatinského

Športovou udalosťou prvého mesiaca prázdnin býva už po niekoľko rokov Memoriál Pavla Slatinského vo futbale, ktorý je spomienkou na tragicky zosnulého všestranného športovca a nadšeného organizátora. V nedeľu 29. júla sa uskutočnil už jeho XIV. ročník. Organizátori z futbalového oddielu TJ Družstevník pripravili turnaj už tradične na dobrej spoločenskej i športovej úrovni, za čo sa im odmenili svojim záujmom športoví priaznivci.

Športovú kvalitu turnaja garantoval štart troch účastníkov IV. ligy - CSM Tisovec, Slovmagu Revúca a Interu Hajnáčka, ktorých doplnil domáci exligista a účastník oblastných majstrovstiev Družstevník Klenovec.

V prvom stretnutí turnaja nastúpili proti sebe Slovmag Revúca a domáci Družstevník. Domáci sa svojho papierovo silnejšieho súpera nezľakli a zvíťazili v pomere 4:3. S odstupom niekoľkých rokov sa im tak opäť podarilo prebojovať do finále turnaja.

Klenovec - Revúca 4:3

do finále postúpil Klenovec.

V druhom vylučovacom stretnutí na seba narazili dvaja účastníci IV. ligy. CSM Tisovec a Inter Hajnáčka. Družstvo Tisovca dalo jednoznačne najavo svoje finálové ambície a Hajnáčku porazilo hladko 3:0.

Tisovec Hajnáčka 3:0

do finále postúpil Tisovec.

Poludňajšiu prestávku využili účastníci turnaja na pietny akt polozenia kvetov na hrob Pavla Slatinského

za účasti zástupkyne starostu obce Mgr. Blaženy Hruškovej.

Po občerstvení pokračoval turnaj zápasom o tretie miesto, v ktorom sa stretli Inter Hajnáčka so Slovmagom Revúca. Stretnutie začali veľmi dobre Revúčania, ktorí si postupne vypracovali až trojgólový náskok. V záverečnej polhodine však

Hajnáčka v snahe zvrátiť priebeh stretnutia znížila na rozdiel jediného gólu, Revúca však nakoniec jednogólové víťazstvo ubránila.

Revúca - Hajnáčka 4:3

Revúca obsadila konečné tretie miesto, Hajnáčka skončila štvrtá.

Vo finálovom stretnutí medzi domácim Klenovcom a družstvom Tisovca sa pres-

Tanec radosti brankára CSM Tisovec nad premárnenou šancou M. Hrušku (Tisovec - Klenovec 4:0)

dili skúsenejší a futbalovejší hostia, ktorí mali počas celého zápasu hru pod kontrolou. V prvom polčase domáci odolávali súperovej prevahe a inkasovali iba jeden gól. Po prestávke však Tisovčania svoju prevahu premenili aj na góly a v stretnutí hladko zvíťazili.

Tisovec - Klenovec 4:0

Tisovec sa tak stal víťazom Memoriálu Pavla Slatinského už po šiestykrát, na druhom mieste sa umiestnil domáci Klenovec.

Turnaj sa vydaril po všetkých stránkach. Prialo mu počasie, diváci si mohli pozrieť štyri zápasy odohrané v svižnom tempe, dostatočne ochutené futbalovým korením - gólmi, a nechýbalo ani občerstvenie a bohatá tombola. Pre zúčastnené mužstvá a ich trénerov bol turnaj poslednou príležitosťou pred začiatkom jesennej časti futbalových súťaží, aby si overili výkonnosť svojich mužstiev v súbojoch s kvalitnými súpermi a vyskúšali nové sily v hráčskych káddoch.

(mk)

Na slovičko s trénerom

V priebehu Memoriálu Pavla Slatinského sme využili príležitosť a pohovorali sme sa s trénerom futbalového družstva dospelých Jaroslavom Bencom na obligátnu tému - ako hodnotí pôsobenie nášho družstva v uplynulom súťažnom ročníku a čo očakáva od nastávajúceho ročníka.

KN: Účinkovanie mužstva dospelých z minulom ročníku V. ligy sa skončilo jeho vypadnutím zo súťaže, čo bolo pre priaznivcov futbalu v Klenovci veľkým sklamaním. Ako to hodnotíte vy?

J.B.: Keďže sme nespĺnili cieľ, ktorý sme si stanovili pred začiatkom uplynulého ročníka - uchovanie ligovej príslušnosti, hod-

notím to rovnako ako naši priaznivci, teda ako jednoznačný neúspech. Príčiny, prečo sme svoj hlavný cieľ nespĺnili sú šťastie objektívne, šťastie subjektívne.

KN: Aké boli tie objektívne príčiny?

J.B.: Dôležitou skutočnosťou, ktorá mala vplyv najmä na výkony a výsledky v závere súťaže, bola neúčasť dvoch kľúčových hráčov zo stredovej formácie - Miroslava Kubinca a Radoslava Boháčka v posledných šiestich zápasoch. Kubinec chýbal z pracovných dôvodov a Boháčka postihlo zranenie, ktorého doliečenie si vyžiada ešte dlhší čas. Paradoxne sme napriek tomuto oslabeniu v záve-

re súťaže dosahovali dobré výsledky, ale zlyhali sme v domácom zápase so Sklabinou, v ktorom sme neudržali dvojgólový náskok a stratili sme tým aj dva body. Tieto sa pri konečnom účtovaní ukázali ako rozhodujúce a stáli nás ligovú príslušnosť.

KN: A čo tie subjektívne?

J.B.: Najvýznamnejšou je slabá účasť hráčov na tréningoch, takže nie je dostatok priestoru na zdokonaľovanie hráčov v individuálnych činnostiach, nacvičovanie herných situácií a taktickú prípravu. Tu by som rád vyzdvihol Ondreja Bartu, ktorého účasť na tréningoch je príkladná.

KN: Aké máte ambície v novom súťažnom ročníku?

J.B.: Je našou povinnosťou voči našim priaznivcom

bojovať o hrot tabuľky a pokúsiť sa o návrat do V. ligy.

KN: Aký hráčsky káder budete mať k dispozícii?

J.B.: Mrzí nás, že odchádzajú Svinčiak a Vetrák, hráči, ktorí boli u nás na jar na hostovaní. Najmä odchod Svinčiaka bude citeľným oslabením, navyiac sa mu darilo aj strelecky. Ešte niekoľko mesiacov nebudeme môcť počítať ani s už spomínaným R. Boháčikom kvôli zraneniu. Káder sa rozšíri o bývalých dorastencov Pavla Mináča a Michala Čierneho a rokujeme ešte o ďalších posilách.

KN: A čo trénerská stolička?

J.B.: Zostávam pri mužstve naďalej, ale s určitou podmienkou, o ktorej však nebudem teraz hovoriť.

(mk)

Hrebendova kapsa

V predchádzajúcom čísle našich novín sme vás informovali o priebehu literárnej súťaže Hrebendova kapsa, ktorá sa uskutočnila 25. mája v Hnúšti. Dnes vám prinášame ďalšie úkazy zo súťažných prác účastníkov z Klenovca.

Aké...?

Aké je ročné obdobie lásky, keď nemôžeš mať a kedy smieš?

Aký je dôvod lásky, keď môžeš všetko v jednom neúplnom okamihu stratíť?

Aký je význam lásky, je to hriech, keď niekoho miluješ tak, že by si položila tvoj život za jeho?

Aký je význam lásky, je to hriech, je to nerest mať niečo skryté v srdci?

Ako môže láska zabudnúť jej plán včerajška a neotvorit znova zas nové srdcia dokorán?

A ty len zbabelo čakáš a hľadáš tam niekde v útrobach...

Nie je žiadna potreba rozprávať sa, každý ju hľadá, no márne!

Môžeš zostať a hľadať, ale ako vieš, že ty smieš?

Všetci sú zbabelí, boja sa zakričať, že sú na dne a sú zranení.

Malo by to jemne dráždiť, držte to v rovnomernom pohybe. Všetko čo viem, je len fakt. Kde je dnes svet a kam speje? Myšlienka je to, čo my povieme, aj tak to nevedí vysloviť svoj názor keď je nehodnotný?

Prečo všetci tak nádherne chápu ale nikto to nevie oceniť?

Aj tak bude syn imitovať a zachová sa ako chlap!

Všetko čo viem je len fakt, kde je dnes svet.

Myšlienka je to, čo my povieme, ale láska bude nás viesť sama!

Jana Brndiarová

Bijú ako jedno

Otec a mama, dve srdcia, ktoré bijú ako jedno. Čo ich spája, aby sa ich tlkot niesol domovom? Je to láska, porozumenia, odpustenie. V myslí sa mi vynára otázka, prečo ich máme? Veď od nich môžeme počuť len príkazy, zákazy a nič sa im nepáči. Tieto myšlienky preletia myslou nejdne mu z nás.

I ja mám rodičov. Prísnych, no vedia oceniť každú snahu o pomoc. Mama je zdravotná sestra. Pracuje v nemocnici. Práca to nie je ľahká. Hoci i ona má svoje trápenia, ku pacientom pristupuje s úsmevom a nájde si pre nich pekné a povzbudivé slová. Keď príde domov, čaká ju druhá smena. Všetko zvláda, ale aj ona je len človek. Niekedy je nervózna a stáva sa, že na mňa i nakričí.

Otec je človek veselý, aj keď jeho práca je fyzicky náročná. Je murár. Momentálne je doma, preto mnohokrát zastúpi i mamu počas jej neprítomnosti. Neštíti sa

urobiť prácu, ktorú zväčša robia ženy. Hrnca a varecha nie sú mu cudzie, neumytý riad v dreze mama po príchode z práce ešte nenašla. Nedelí robotu na ženskú a mužskú ako mnohí muži. Veď i mama vezme do rúk sekeru a narúbe drevo. Je prísny, ale chce mi vštepiť do života len to najlepšie a ukázať, že ženu si treba vážiť každý deň. Jej prácu môžeme oceniť milým slovom a kyticou kvetov nelen vo sviatok.

Všetky deti nemajú to šťastie, že majú rodičov. Preto si myslím, že rodičia sú darom. Mnohým chýbajú obaja alebo jeden z nich.

Vážme si rodičov a vychutnávajme si každý spoločný okamih, lebo nevieme, kedy sa všetko môže pominiť.

I ja chcem aspoň takto vyjadriť vďaka svojim rodičom. Som rád, že ich mám. Ich slová sú niekedy tvrdé a ťažko ich prijímam, ale viem, že sú myslené dobre a úprimne.

Miroslav Randlísek

Bedminton

V uplynulej na podujatia bohatej bedmintonovej sezóny na seba v dobrom svetle upozornili aj pokračovatelia klenovských bedmintonových tradícií. Tituly majstrov Slovenska, ktoré získali v tomto roku v dvojhre Dominika Rebová (v kategórii dievčat do 17 rokov) a Michaela Čajková (v kategórii dievčat do 11 rokov) a v miešanej štvorhre Romana Surová (v kategórii do 17 rokov), prízdobili ďalšími medailami z majstrovstiev SR vo svojich vekových kategóriách Denisa Antalová, Nikoleta Bálintová, Ivana Lásková, Nikola Lichancová a Renáta Surová.

Škoda len, že na úspechy dievčat, ako je vidno z rebríčkového postavenia, nedokázali nadviazať aj chlapci.

I. Majorský/M. Kňážek

meno	rok nar	dospeli			do 19 r.			do 17 r.			do 15 r.			do 13 r.			do 11 r.		
		dvojhra	štvorhra	mix	dvojhra	štvorhra	mix	dvojhra	štvorhra	mix	dvojhra	štvorhra	mix	dvojhra	štvorhra	mix	dvojhra	štvorhra	mix
Štefániková Gabriela	1982	4	11	20															
Bobrovská Barbora	1986		5	3															
Rebová Dominika	1991	14	9	17	4	8	10	1	2	4									
Surová Romana	1991	23	27	31	13	12	12	11	8	2									
Balcárová Katka	1992				35	33	32	15	15	23	13	9	6						
Antalová Denisa	1993							10	35	26	4	3	2						
Lichancová Nikola	1993							14	30	18	5	3	4						
Trnavská Eliška	1993							32	36	30	30	32	25						
Ulická Lucia	1993							73			132	95							
Bálintová Nikoleta	1995										8	11	12	2	3	6			
Čajková Michaela	1996										86	95	16	17	23	1	2	5	
Ulická Mirka	1996												108				41		
Lásková Ivana	1996										87	98	32	14	33	3	1	6	
Surová Renata	1997												43	70	68	4	20	22	
Hrušková Monika	1998												108				41		
Brož Oto	1992										109	58	54						
Ladika Dominik	1992										71	100	74						
Benco Matej	1992										158								
Ulický Peter	1992										136	119	88						
Babic Martin	1994										63	58	82	50	47	32			
Palúš Martin	1995										104	111	54	59	49				
Hruška Ivan	1997													128			51		

Klenovské

noviny

Vydáva Obec Klenovec. Adresa redakcie: Obecný úrad, Klenovské noviny, Námestie Karola Salvu 1, 980 55 Klenovec. Šéfredaktor Mgr. Blažena Hrušková, redakčná rada Ing. Michal Kňážek, Július Molitoris, Stanislava Zvarová, grafická úprava Ing. Michal Kňážek. Telefón: 0911/886707, e-mail: klenovskenoviny@klenovec.sk. Reg. číslo MK SR: RP 121/2005, Tlač: REALITY-PRINT, Rimavská Sobota, Nám. M. Tompu 4, Rimavská Sobota